

Sygn. akt V CSK 158/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa [...] Szpitala [...] w W.
przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia - [...] Oddziałowi Wojewódzkiemu
w [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadnieni istnienie powyższych przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego co do przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego związanego z potrzebą oceny zarządzeń Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia jako aktu współkształtującego treść umowy świadczeniodawcy z Narodowym Funduszem Zdrowia i stanowiącego źródło umownych obowiązków świadczeniodawcy w zakresie należytego wykonania kontraktu, pomimo braku włączenia treści tego zarządzenia do umowy stron. Powód wskazał, że obowiązujący świadczeniodawców obowiązek oznaczenia sprawozdanych świadczeń, jako udzielonych w warunkach przymusu ustawowego, w 2009 r. wynikał jedynie z zarządzeń Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, a dopiero w 2010 r. zyskał podstawę normatywną w rozporządzeniu Ministra Zdrowia. W okolicznościach niniejszej sprawy postanowienia zarządzenia Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia nie współkształtowały treści umowy i nie mogły uzasadniać oceny prawnej sprawy przyjętej przez Sąd Apelacyjny.

Powód powołał się i na to, że obowiązek zaspokojenia jego roszczenia przez pozwanego miał podstawę nie tyle umowną, co ustawową, gdyż z dokonanych ustaleń faktycznych wynika, iż świadczenia, za które powód dochodzi zapłaty miały

charakter ratujący życie i zdrowie. Twierdził przy tym, że zajęcie przez Sąd Najwyższy stanowiska co do przedstawionego przez niego zagadnienia prawnego będzie służyło ujednoliceniu wykładni art. 7 ustawy z 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, art. 30 ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza i lekarza dentysty w zw. z art. 56 k.c.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w niej istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. też np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Powołanie się na występowanie w sprawie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz zaprezentowania argumentacji jurystycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego dla systemu prawa, nie zaś tylko dla rozstrzygnięcia w tej sprawie, na tle której miało powstać. Skarga kasacyjna wnoszona jest jednak w konkretnej sprawie, a ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Powyższych cech nie mają postawione przez powoda pytania, które postrzega on jako zagadnienie prawne, które do tej pory nie było przedmiotem rozpoznawania przez Sąd Najwyższy. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód nie sprecyzował, w związku z którym zarządzeniem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia pozostaje sformułowane przez niego zagadnienie prawne. Wbrew twierdzeniom powoda, z ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia wynika, że powód jako świadczeniodawca miał obowiązek wykonywać umowę z pozwanym dotyczącą 2009 r. na zasadach określonych w zarządzeniu Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z 22 października 2008 r., nr [...], a w kolejno podpisywanych aneksach do umowy o udzielanie świadczeń medycznych powód i pozwany odwoływali się bezpośrednio do zarządzeń Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia zmieniających zarządzenie

z 22 października 2008 r., nr [...]. W tych okolicznościach nie sposób jest przyjąć, by postanowienia powołanego zarządzenia nie były objęte uzgodnieniami stron w ramach łączącego je kontraktu.

Gdy chodzi o drugi z przedstawionych problemów, to wskazać trzeba, że Sąd Apelacyjny po uzupełnieniu postępowania dowodowego ustalił, które ze świadczeń objętych żądaniem zapłaty przez powoda miały nagły charakter i jaka była ich wartość. Odmowa uwzględnienia powództwa także w tej części wiązała się z zajęciem przez Sąd Apelacyjny stanowiska o niewykazaniu przez powoda, że wynagrodzenie za świadczenia nagłe nie mogło być przez niego uzyskane w ramach limitu ustalonego w kontrakcie. Wykładnia art. 7 ustawy z 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej oraz art. 30 ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza i lekarza dentysty, która doprowadziła Sąd Apelacyjny do takiego wniosku, została przez ten Sąd przeprowadzona z odwołaniem się do licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego na temat relacji, w jakiej pozostaje obowiązek zapłaty przez Narodowy Fundusz Zdrowia wynagrodzenia za świadczenia udzielane w warunkach nagłych do obowiązku zapłaty wynagrodzenia za świadczenia w ramach limitu kontraktowego. Powód we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawił argumentacji mogącej podważać ustalony w orzecznictwie sposób podejścia do tego zagadnienia, wskazującej na potrzebę jego ponownego rozważenia.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 490).